# ECLI:NL:RBOBR:2026:8068

| | |
|---|---|
| Instantie | Rechtbank Oost-Brabant |
| Datum uitspraak | 12-11-2026 |
| Datum publicatie | 12-11-2026 |
| Zaaknummer | 26/2158 |
| Rechtsgebieden | Bestuursprocesrecht |
| Bijzondere kenmerken | Eerste aanleg - enkelvoudig |
| Inhoudsindicatie | Afwijzing verzoek om handhaving door de AP. AVG. Wijze van procederen door eisende partij. |
| Vindplaatsen | Rechtspraak.nl |

# Uitspraak

**RECHTBANK OOST-BRABANT**

Zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Bestuursrecht

zaaknummer: SHE 26/2158

**uitspraak van de enkelvoudige kamer van 12 november 2026 in de zaak tussen**

**[eiseres], uit [woonplaats], eiseres**

en

**de Autoriteit Persoonsgegevens, de AP**

(gemachtigden: mr. C. Beckers en mr. J.M.A. Koster).

**Samenvatting**

1. Deze uitspraak gaat over het beroep dat eiseres heeft ingediend, omdat de AP volgens haar niet op tijd heeft beslist op haar klacht van 26 februari 2026. Deze uitspraak gaat ook over het van rechtswege ontstane beroep tegen het besluit van de AP van 2 oktober 2026, waarin de AP heeft besloten naar aanleiding van de klacht niet handhavend op te treden.

1.1. De rechtbank komt in deze uitspraak tot het oordeel dat eiseres de AP te vroeg in gebreke heeft gesteld en dat de AP het handhavingsverzoek heeft mogen afwijzen. Eiseres krijgt dus geen gelijk. Hierna legt de rechtbank uit hoe zij tot dit oordeel komt en welke gevolgen dit oordeel heeft.

**Procesverloop**

2. Eiseres heeft op 26 februari 2026 een klacht ingediend bij de AP over het Maastricht UMC+ (MUMC). Volgens eiseres is sprake van onrechtmatige verwerking van haar persoonsgegevens en zij verzoekt de AP handhavend op te treden tegen schending van de AVG1 door het MUMC. In haar verzoek schrijft eiseres dat er fouten in haar dossier staan. Uit de bijlage blijkt dat eiseres het niet eens is met de behandeling die zij krijgt en zij stelt dat de vertraging in het corrigeren van haar dossier aan een juiste medische behandeling in de weg staat, in het bijzonder aan een verwijzing. Zij heeft daarop jegens het MUMC aangekondigd een klacht te zullen indienen bij de AP wegens schending van de AVG en een melding bij de inspectie Gezondheidszorg en Jeugd wegens het verwijtbaar in gevaar brengen van de patiëntveiligheid en het onnodig laten stagneren van noodzakelijke zorg.

2.1. Na de indiening van de klacht heeft eiseres 25 aanvullingen op haar klacht gedaan. Op enig moment gaan in die aanvullingen de door eiseres in maart 2026 bij het MUMC opgevraagde audittrail of auditlogs op de voorgrond treden. Volgens eiseres laat die trail zien dat er door derden ongeoorloofde toegang tot haar dossier heeft plaatsgevonden. In het bijzonder wijst zij daarbij op de toegang door het UMCG (Universitair Medisch Centrum Groningen). Uit de gedingstukken blijkt dat het MUMC daarover al op 25 maart 2026 aan eiseres heeft laten dat er geen toegang is geweest door UMCG-medewerkers, maar dat het MUMC de bouw van haar Epic Elektronisch Patiënt Dossier (EPD) heeft overgenomen van het UMCG en daarbij onder andere modellen van rapporten heeft overgenomen. Verder wordt in deze brief door het MUMC uitgebreid ingegaan op de door eiseres gestelde onrechtmatige inzage alsmede op de verwarring die kan zijn ontstaan door het meesturen van de systeemcodes en cijferreeksen in de kolom geassocieerde gegevens.

2.2. In latere aanvullingen maakt eiseres (onder meer) melding over de onveilige configuratie van het EPD en stelt zij dat daardoor medische rollen technisch in staat zijn medische verslaglegging te wijzigen. In nog weer een latere aanvulling gaat eiseres in op haar constatering dat er profilering voor onderzoeksvalidatie heeft plaatsgevonden waarvoor geen informed consent aanwezig is en voegt zij aan haar handhavingsverzoek een verzoek tot handhaving richting het UMCG toe en wijst zij op de in haar ogen obstructie van de toezichthoudende taak van de functionarissen gegevensbescherming van zowel het MUMC als het UMCG. Nog weer later vult eiseres haar klacht aan met een klacht jegens TNO (Nederlandse Organisatie voor toegepast-natuurwetenschappelijk onderzoek). De totale klacht en aanvullingen nemen in totaal twee ordners in beslag.

2.3. Op 26 juni 2026 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank Limburg wegens het niet tijdig nemen van een besluit op de klacht van eiseres. Op 17 juli 2026 heeft de rechtbank Limburg het beroep doorgezonden naar de rechtbank Oost-Brabant.

2.4. Ook heeft eiseres de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht een voorlopige voorziening te treffen.2

2.5. De AP heeft op 13 augustus 2026 op het beroep gereageerd met een verweerschrift.

2.6. Op 1 september 2026 heeft de rechtbank partijen uitgenodigd voor de zitting van 15 oktober 2026. Bij brief van 8 september 2026 heeft de griffier in reactie op een daartoe strekkend verzoek van eiseres laten weten geen eerdere gelegenheid te hebben om de zaak te behandelen dan 15 oktober 2026. Bij brief van gelijke datum heeft de griffier aan eiseres in reactie op diverse andere e-mails informatie verschaft over de stand van zaken in de vier door haar aanhangig gemaakte procedures. In deze brief is eiseres met het oog op een heldere en prettige communicatie verzocht zich aan een aantal procedurele spelregels te houden.

2.7. Op 5 september 2026 heeft eiseres dwingend verzocht om onmiddellijk uitspraak te doen in de voorlopige voorziening,

2.8. Eiseres heeft de rechter op 10 september 2026 gewraakt.

2.9. De AP heeft op 2 oktober 2026 alsnog een besluit genomen op de klacht van eiseres. De AP heeft besloten om niet handhavend op te treden.

2.10. De wrakingskamer van de rechtbank heeft het verzoek tot wraking van de rechter afgewezen bij beslissing van 14 oktober 2026.

2.11. De rechtbank heeft het beroep op 15 oktober 2026 op zitting behandeld. Hieraan hebben deelgenomen: eiseres en de gemachtigden van de AP.

2.12. Na de behandeling van het beroep op de zitting is het onderzoek ter zitting gesloten. Na sluiting van het onderzoek heeft de rechtbank op 16 oktober 2026 en 18 oktober 2026 e-mailberichten van eiseres ontvangen. De rechtbank heeft daarin geen aanleiding gezien tot heropening van het onderzoek. Om die reden worden deze e-mailberichten buiten beschouwing gelaten. De e-mails worden in het dossier opgenomen.3

**Beoordeling door de rechtbank**

Goede procesorde

3. Eiseres heeft bij aanvang van de zitting een usb-stick en stukken aan de rechtbank overgelegd.

3.1. De rechtbank laat de usb-stick en de stukken, behoudens het gespecificeerde overzicht van verlet- en reiskosten, wegens strijd met de goede procesorde buiten beschouwing. De rechtbank betrekt bij deze beslissing dat deze usb-stick en stukken pas op de zitting zijn overgelegd en dat eiseres voorafgaand aan de zitting al een groot aantal processtukken heeft ingediend en de zitting al lang van tevoren is aangekondigd. Eiseres heeft de tijd gehad om haar standpunt op papier te zetten en heeft daar ook ruimschoots gebruik van gemaakt. De usb-stick en de stukken worden daarom niet in de beoordeling betrokken. De rechtbank heeft eiseres verder in de gelegenheid gesteld om de pleitaantekeningen die zij ter zitting in hoog tempo voorlas aan de griffier te geven zodat de griffier dit bij haar aantekeningen kon betrekken. Dat weigerde eiseres.

Uitgangspunten voor de beoordeling

4. De rechtbank stelt voorop dat zij niet ingaat op alles wat eiseres aanvoert over uiteenlopende wettelijke artikelen en gronden, maar dat de rechtbank dit beroep beoordeelt aan de hand van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en het toepasselijke materiële recht. Dit van toepassing zijnde beoordelingskader maakt dat de rechtbank zich dient te beperken tot de beoordeling van het beroep wegens het niet tijdig nemen van een besluit door de AP en het alsnog genomen besluit door de AP op de door eiseres ingediende klacht die ging over onrechtmatige gegevensverwerking door het MUMC. Alles wat eiseres aanvoert over overige onrechtmatigheden en andere bestuursorganen of instanties, ligt in deze zaak niet voor. Eiseres is daar gaandeweg deze procedure bij griffiersbrief van 8 september 2026 ook op gewezen, maar zij blijft stukken tegelijkertijd in meerdere zaken inbrengen door meerdere zaaknummers te noemen. Ook betrekt zij anderen (de procureur-generaal van de Hoge Raad, het arrondissementsparket, het ministerie, de wrakingskamer van het gerechtshof, zonmw.nl,

tweedekamer-leden, het college voor de rechten van de mens, de rijksrecherche en de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State) in deze beroepsprocedures door hen in diverse e-mailberichten aan de rechtbank (in de cc) mee te nemen in de correspondentie en de rechtbank mee te nemen in correspondentie over andere door eiseres in gang gezette kwesties (strafrechtelijke procedures, tuchtrechtelijk procedures en andersoortige verzoeken). Dit heeft tot gevolg dat procedures door elkaar lopen, (bestuurs-)organen stukken ontvangen die zien op een andere procedures en het zicht verloren gaat op waar het eiseres nu precies in deze beroepszaak concreet om gaat.

Verdere wijze van procederen en alle processuele verzoeken

5. De rechtbank merkt verder over de wijze van procederen door eiseres nog het volgende op. De rechtbank wil aannemen dat eiseres op het moment dat zij dit beroep indiende de intentie had om een oordeel van de rechtbank te krijgen over haar beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit door de AP en dat zij op zichzelf te goeder trouw gebruik maakte van haar procesrechten. De rechtbank constateert echter dat het procesgedrag van eiseres in de loop van de procedure op een dusdanige wijze is ontspoord dat de vraag opkomt of eiseres inderdaad een oordeel van de rechtbank wil of deze procedure uitsluitend nog ziet als een instrument van strijd, niet in de laatste plaats tegen de rechtbank zelf. De opmerking van eiseres ter zitting dat zij enkel naar de zitting is gekomen om te aanschouwen hoe een Nederlandse rechtbank live de wet overtreedt, duidt er niet op dat eiseres erop uit is om in alle openheid aan de hand van het geldende bestuursrechtelijke (proces-)recht een discussie te voeren over wie er gelijk heeft in de zaak over de klacht die zij bij de AP heeft ingediend over het MUMC. In haar processtukken deelt zij bevelen uit aan de rechtbank, stelt zij eisen die de rechtbank zou moeten naleven en gebruikt zij te pas en te onpas juridische termen uit het strafrecht of civiele recht en daarmee volledig uit zijn context. Zo dient eiseres stukken bij wijze van preliminair verweer in, beroept zij zich op haar zwijgrecht, vordert zij nietigheid, doet zij een beroep op rechtsverwerking, of stelt zij als eis dat de rechtbank een wettelijk verplichte inventarislijst aan het dossier moet toevoegen waarbij eiseres vermoedelijk doelt op de - hier niet van toepassing zijnde - jurisprudentie terzake Woo-verzoeken en die bovendien ook niet eens op een verplichting voor de rechtbank ziet.

5.1. De rechtbank heeft eiseres ter zitting gevraagd of eiseres bij het opstellen van haar processtukken (de rechtbank doelt daarbij niet op de stukken die zij aan haar klacht ten grondslag heeft gelegd, maar de stukken waarmee zij richting de rechtbank communiceert) gebruik heeft gemaakt van generatieve AI, wat het veelvuldig verkeerde gebruik van juridische begrippen zou kunnen verklaren. Die vraag wil eiseres niet beantwoorden, maar zij koppelt aan haar begrip van het recht vervolgens wel allerlei eisen en verplichtingen waarbij zij verwacht dat de rechtbank die per ommegaande opvolgt. Zo maakt eiseres de rechtbank het verwijt dat zij hangende de wraking van de rechter bepaalde proceshandelingen heeft nagelaten, daarmee miskennend dat het juist de wraking van eiseres is die dit onmogelijk maakt. Dit alles maakt dat de hele rechtsgang een opeenstapeling wordt van door eiseres ingezette procedurele incidenten nog voordat ook maar één inhoudelijke beslissing is genomen en waarbij het ondoenlijk is om steeds op de in hoog tempo geproduceerde stukken en daarin neergelegde eisen en verwijten te reageren, laat staan daaruit te ontwarren wat nu relevant is voor deze zaak en wat niet.

De rechtbank zal dit dan ook niet doen en uitsluitend ingaan op dat wat de rechtbank als bestuursrechtelijk relevante verzoeken en beroepsgronden in deze beroepszaak ziet.

5.2. In dat licht oordeelt de rechtbank dat zij geen aanleiding heeft gezien onderhavige beroepsprocedure te voegen met andere (beroeps-)procedures van eiseres. De onderliggende kwestie is begonnen met het volgens eiseres niet krijgen van medische behandeling. Dat eiseres een verband ziet tussen de onjuiste inhoud van het dossier en het niet krijgen van adequate medische behandeling doet er niet aan af dat daarop door eiseres ingezette beroepsprocedures procedures tegen verschillende bestuursorganen betreft die ieder voor zich slechts bevoegd zijn ter zake de hen toebedeelde

wettelijke taken. Dat heeft dus tot gevolg dat niet iedere zaak die eiseres in verband met de door haar gestelde onrechtmatige situatie heeft aangespannen en die blijkens de hiervoor genoemde aanvullingen inmiddels ook lijkt te gaan over het datasysteem, als zodanig voor voeging in aanmerking komt.

5.3. Verder gaat de rechtbank in op het verwijt ter zitting dat eiseres onvoldoende gelegenheid heeft gehad zich te kunnen voorbereiden omdat de gedingstukken zo laat zijn doorgestuurd. De rechtbank merkt op dat tussen het tijdstip van de wraking en de afwijzing daarvan hoofdzakelijk gedingstukken van eiseres zelf aan dit dossier zijn toegevoegd en de beslissing van de AP op de klacht. De rechtbank ziet echter geen aanleiding om tot de conclusie te komen dat eiseres door die late toezending in haar belangen is geschaad. De beslissing van 2 oktober 2026 op de klacht van eiseres is al rechtstreeks door de AP aan eiseres gestuurd en eiseres heeft al gelegenheid gezien om daarop richting de AP en in meerdere e-mailberichten richting de rechtbank schriftelijk te reageren. Kortom, er is geen sprake van een situatie waarin eiseres ineens in déze zaak allerlei processtukken krijgt waarover zij nog niet haar licht heeft kunnen laten schijnen. De goede procesorde is in dit opzicht niet geschaad.

Het beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit

6. Als een bestuursorgaan niet op tijd beslist op een aanvraag of bezwaarschrift, kan de betrokkene daartegen in beroep gaan. Voordat hij beroep kan instellen, moet de betrokkene per brief aan het bestuursorgaan laten weten dat binnen twee weken alsnog beslist moet worden op zijn aanvraag of bezwaar (de zogenoemde ingebrekestelling). Als er na die twee weken nog steeds geen besluit is, dan kan de betrokkene beroep instellen.4

6.1. De rechtbank stelt vast dat de klacht van eiseres een klacht betreft als bedoeld in artikel 77, eerste lid, van de AVG en moet worden aangemerkt als een verzoek om handhaving. Daarmee is sprake van een aanvraag in de zin van artikel 1:3, derde lid, van de Awb. Dit is de bedoeling geweest van de wetgever, zo blijkt uit de memorie van toelichting5 bij de UAVG6.

6.2. In artikel 77, tweede lid, van de AVG is bepaald dat de toezichthoudende autoriteit (in dit geval de AP) waarbij de klacht is ingediend, de klager (in dit geval eiseres) in kennis stelt van de voortgang en het resultaat van de klacht, alsmede van de mogelijke voorziening in rechte overeenkomstig artikel 78.

6.3. In artikel 78, tweede lid, van de AVG is bepaald dat de toezichthoudende autoriteit de klager binnen drie maanden in kennis stelt van de voortgang of het resultaat van de uit hoofde van artikel 77 ingediende klacht.

6.4. Zoals de rechtbank Midden-Nederland7 eerder heeft geoordeeld is de AP verplicht om eiseres binnen drie maanden ófwel een bericht van de voortgang te sturen ófwel haar klacht geheel af te handelen. Als de klacht niet binnen drie maanden is afgerond moet de AP de klacht binnen een redelijke termijn afhandelen en eiseres tussentijds binnen een redelijke termijn op de hoogte houden van de voortgang en informeren of er onderzoek of coördinatie met een andere toezichthoudende autoriteit is vereist.

6.5. De rechtbank stelt vast dat niet in geschil is dat de AP binnen de genoemde termijn van drie maanden een voortgangsbericht aan eiseres heeft gestuurd. In dat voortgangsbericht van 27 mei 2026 staat dat de afhandeling van de klacht waarschijnlijk langer dan drie maanden zal duren en dat de AP eiseres in ieder geval opnieuw binnen zes maanden zal informeren. Dit betekent dat de AP heeft voldaan aan zijn verplichting als bedoeld in artikel 78, tweede lid, van de AVG omdat hij eiseres binnen drie maanden op de hoogte heeft gesteld van de voortgang van de behandeling van haar klacht. De vraag die vervolgens voorligt is of de AP eiseres binnen een redelijke termijn op de hoogte heeft gehouden van de voortgang. Wat een redelijke termijn is hangt naar het oordeel van de rechtbank af van de aard van de klacht.

6.6.

De rechtbank is van oordeel dat de redelijke termijn voor het afhandelen van de klacht van eiseres nog niet was verstreken op 2 juni 2026, het moment dat eiseres de AP in gebreke stelde. De rechtbank betrekt bij dat oordeel dat eiseres tussentijds is geïnformeerd over de voortgang, maar ook het forse aantal aanvullingen op de klacht (25 aanvullingen tussen de bevestiging van de ontvangst van de klacht door de AP en 12 juli 2026) die zijn ingediend door eiseres. Dit betekent dat op het moment dat eiseres de AP in gebreke stelde, de redelijke termijn om te beslissen op de klacht niet was overschreden. Dit houdt in dat de ingebrekestelling van 2 juni 2026 prematuur - dat wil zeggen te vroeg - is ingediend. Als een ingebrekestelling prematuur is ingesteld, is het daaropvolgende beroep tegen het niet-tijdig beslissen niet-ontvankelijk. Dat is hier dus het geval.

6.7. Dit betekent dat het beroep niet-ontvankelijk is. Het betaalde griffierecht is ook verschuldigd voor het volgens artikel 6:20, derde lid, van de Awb ontstane beroep tegen het bestreden besluit. Voor een proceskostenvergoeding bestaat geen aanleiding.

Het beroep van rechtswege

7. Op 2 oktober 2026 heeft de AP alsnog een besluit genomen op de klacht van eiseres over het MUMC. De AP zet in de beslissing kort samengevat uiteen dat de klacht aspecten en informatie bevat die niet gaan over de AVG, zoals de weigering om eiseres door te verwijzen, buiten beschouwing worden gelaten. Vervolgens vat de AP in vier onderdelen de klacht van eiseres samen, te weten het onderdeel juistheid van persoonsgegevens, toegang tot het medisch dossier, het recht op inzage en de overige aspecten van de klacht. Ten aanzien van de overige aspecten stelt de AP dat de aanvullingen van de klachten die zien op andere instanties dan het MUMC, zoals het UMCG, de Centrale Commissie Mensgebonden Onderzoek (CCMO) en het Leids Universitair Medisch Centrum (LUMC) niet in de beslissing worden betrokken omdat daarvoor een nieuwe klacht kan worden ingediend of al is ingediend en waarop een aparte beslissing zal volgen. De AP geeft vervolgens aan dat zij op basis van bureauonderzoek niet heeft kunnen vaststellen of er een overtreding is van de privacyregels. Er zou verder onderzoek nodig zijn om de door eiseres gestelde overtredingen vast te stellen of uit te sluiten. In het geval van eiseres heeft de AP echter geen aanleiding gezien om verder onderzoek te doen naar de klacht, omdat de bredere maatschappelijke impact beperkt is en het onderwerp van de klacht ook niet valt binnen de periodieke aandachtspunten die de AP op dit moment bekend heeft gemaakt waarbij de focus voor 2026 ligt op massasurveillance, betrouwbare digitale dienst en de snelle ontwikkelingen en implementatie van AI. De AP heeft er ook op gewezen dat de beperkte capaciteit van de AP verhindert het nader onderzoek te doen dat de AP zou moeten verrichten, zoals het opvragen van informatie en het interviewen van medewerkers evenals het handhaven met de instrumenten die de AP passend en noodzakelijk acht. De AP zal daarom geen maatregelen nemen tegen het MUMC en wijst het handhavingsverzoek af.

7.1. Het ingestelde beroep richt zich (van rechtswege) tegen het besluit van 2 oktober 2026. De rechtbank heeft tijdens de zitting vragen aan eiseres heeft gesteld om een beter beeld te krijgen van wat eiseres wil bereiken met deze procedure en of zij het eens is met het genomen besluit op de klacht. Eiseres is niet welwillend gebleken om op die vragen te antwoorden en verwijst naar de door haar ingediende processtukken. Uit die stukken leidt de rechtbank af dat eiseres het niet eens is met het besluit. Hierna zal de rechtbank de beroepsgronden die de rechtbank uit de processtukken heeft afgeleid bespreken.

7.2 Met haar e-mail van 2 oktober 2026 van 15:41 uur heeft eiseres betoogd dat het besluit van diezelfde dag absoluut nietig is en juridisch nul en generlei waarde bevat. Verder heeft eiseres op 2 oktober 2026 om 20:15 uur met een beroep op artikel 6:19 van de Awb aanvullende gronden ingediend waarbij de rechtbank deze gronden voor zover zij zich richten tegen het besluit van 2 oktober 2026 opvat als gronden in het kader van artikel 6:20 van de Awb. Voor zover eiseres in deze e-mail opmerkingen maakt over een integriteitsonderzoek bij het gerechtshof of andere handhavingsverzoeken die zien op een ander ziekenhuis, zal de rechtbank dat niet beoordelen.

7..3 Over de beroepsgronden heeft de AP zich ter zitting in algemene zin op het standpunt gesteld dat eiseres niet ingaat op de feiten en inhoud van het bestreden besluit, maar vasthoudt aan haar eigen verhaal. Om die reden geeft de AP aan dat een terugverwijzing op grond van artikel 6:20, vierde lid van de Awb niet haar voorkeur heeft.

De rechtbank ziet geen aanleiding om gebruik te maken van laatstgenoemde bevoegdheid. Over de beroepsgronden oordeelt de rechtbank als volgt.

7.4. Een wraking van een behandelend rechter staat er niet aan in de weg dat een bestuursorgaan besluiten neemt. Het betoog dat het besluit van 2 oktober 2026 al om die reden onrechtmatig is, slaagt niet.

7.5. Eiseres betoogt verder dat het bestuursorgaan op grond van vaste jurisprudentie een handhavingsverzoek nooit mag afwijzen vanwege een gebrek aan capaciteit of prioriteringsbeleid wanneer er sprake is van concrete inbreuken. Dat de AP desondanks weigert te handhaven getuigt volgens eiseres van bewuste trainering en kwade trouw.

7.6. De AP heeft blijkens zijn besluit niet geweigerd te handhaven om de door eiseres geschetste redenen. De AP heeft gemotiveerd dat om te kunnen vaststellen dat sprake is van een overtreding nader onderzoek moet plaatsvinden en dat hij gelet op de prioritering in het handhavingsbeleid en de beperkte onderzoekscapaciteit heeft besloten om het handhavingsverzoek af te wijzen. Dat sprake is van een concrete inbreuk is dus nog niet door de AP vastgesteld. Het betoog slaagt niet.

7.7. In de e-mail van 5 oktober 2026 om 08:00 uur betoogt eiseres dat zij al zwart op wit heeft staan dat subsidieverstrekker ZonMw heeft bekend dat medische data uit de behandeling van eiseres zonder de benodigde informed consent naar het UMCG en voor andere doeleinden zijn doorgezet. Ten bewijze van haar stelling voegt zij geanonimiseerde e-mails afkomstig van ZonMw bij. De rechtbank leest in die e-mails niet wat eiseres daarin leest. De e-mails bevatten informatie over de manier waarop klachten (kunnen) worden behandeld. Een erkenning van onrechtmatige gegevensverwerking door ZonMw leest de rechtbank daarin niet, nog daargelaten dat het handhavingsverzoek dat in deze zaak is ingediend ziet op het MUMC en niet ZonMw. Voor zover eiseres met dit betoog wil aantonen dat al zonder nader onderzoek vastgesteld kan worden dat sprake is van een overtreding, slaagt het betoog niet.

7.8. Eiseres betoogt dat geen sprake is van een individueel geval en stelt dat de AP dit niet kan weten omdat de AP dit niet heeft onderzocht. De rechtbank stelt vast dat de AP heeft overwogen dat het geen aanleiding heeft gezien om verder onderzoek te doen naar de klacht, omdat de bredere maatschappelijke impact beperkt is en het onderwerp van de klacht niet valt binnen de periodieke aandachtspunten die de AP op dit moment bekend heeft gemaakt waarbij de focus voor 2026 ligt op massasurveillance, betrouwbare digitale diensten en de snelle ontwikkelingen en implementatie van AI. Voor zover eiseres heeft willen betogen dat haar situatie niet op zichzelf staat en wellicht meerdere mensen treft, brengt dat de rechtbank, rekening houdend met de beleidsruimte8 die de AP heeft, nog niet tot de conclusie dat de AP ten onrechte van nader onderzoek heeft afgezien. De rechtbank heeft daarbij oog voor het impliciete betoog dat met name in de 25 aanvullingen op haar klacht besloten ligt, namelijk dat het datasysteem als zodanig niet deugt en dus privacy- risicos voor niet alleen eiseres maar ook andere patiënten met zich brengt. Echter, juist omdat een onderzoek daarnaar aan de ene kant een groot beroep zal doen op de beschikbare onderzoekscapaciteit waarbij ook de nodige specifieke kennis van datasystemen vereist is, en aan de andere kant onweersproken is dat de onderzoekscapaciteit van de AP beperkt is en onweersproken is dat het onderwerp niet valt binnen de periodieke aandachtspunten, kan de rechtbank ook op basis van dit impliciete betoog niet tot de conclusie komen dat de AP de grenzen van zijn beleidsruimte heeft overschreden door niet handhavend op te treden.

7.9. De rechtbank heeft uit de overige stellingen en standpunten van eiseres geen andere beroepsgronden kunnen destilleren. De rechtbank heeft eiseres ter zitting nadrukkelijk voorgehouden dat haar

processtukken die zij in de beroepszaak indient moeilijk te begrijpen zijn en eiseres gevraagd om in haar eigen woorden toe te lichten wat er aan het besluit schort. Van die gelegenheid heeft eiseres om haar moverende redenen geen gebruik willen maken.

7.10. Dit betekent dat het beroep ongegrond is.

**Conclusie en gevolgen**

8. Het beroep - gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit - is niet-ontvankelijk, omdat de termijn om te beslissen op de klacht nog niet was verstreken op het moment dat eiseres de AP in gebreke stelde.

8.1. Het beroep - gericht tegen het bestreden besluit - is ongegrond. Dit betekent dat het bestreden besluit in stand blijft.

8.2 Voor een proceskostenveroordeling of vergoeding van het griffierecht bestaat geen aanleiding.

**Beslissing**

De rechtbank:

- verklaart het beroep - voor zover het is gericht tegen het niet tijdig beslissen op de klacht - niet-ontvankelijk;
- verklaart het beroep - voor zover het (van rechtswege) is gericht tegen het bestreden besluit van 2 oktober 2026 - ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.M.L. Wijnen, rechter, in aanwezigheid van mr. M.A.L. Verbruggen, griffier. Uitgesproken in het openbaar op 12 november 2026.

| | |
|---|---|
| Griffier | rechter |

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op:

**Informatie over hoger beroep**

Een partij die het niet eens is met deze uitspraak, kan een hogerberoepschrift sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin wordt uitgelegd waarom deze partij het niet eens is met deze uitspraak. Het hogerberoepschrift moet worden ingediend binnen zes weken na de dag waarop

deze uitspraak is verzonden. Kan de indiener de behandeling van het hoger beroep niet afwachten, omdat de zaak spoed heeft, dan kan de indiener de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vragen om een voorlopige voorziening (een tijdelijke maatregel) te treffen.

---

1 Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

2 Zaaknummer SHE 26/2081.

3 Artikel 2.16, derde en vierde lid, van het Procesreglement bestuursrecht rechtbanken, te raadplegen op www.rechtspraak.nl.

4 Dit staat (onder andere) in artikel 6:12 van de Awb

5 Kamerstukken II, 2017/18, 34 851, nr. 3, pag. 27.

6 Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming.

7 ECLI:NL:RBMNE:2020:4442, r.o. 6-8.

8 ECLI:NL:RVS:2025: 4921.

---